

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/100/2020
Identifikačné číslo spisu: 6118225574
Dátum vydania rozhodnutia: 29.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6118225574.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu BFF Central Europe s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 44 414 315, zastúpeného CHOCHOLAK & ČESLA s.r.o., Krmanova 6, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 857 416, proti žalovanému Univerzitetnej nemocnici L. Pasteura Košice, Rastislavova 43, 041 90 Košice, IČO: 00 606 707, zastúpenému advokátkou JUDr. Alenou Zadákovou, Kováčska 32, 040 01 Košice, o zaplatenie 183.963,26 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu Košice č. k. 4Cob/99/2019-413 zo dňa 13. mája 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 35Cb/72/2018-334 z 13. marca 2019 rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 183.963,26 € s 9,25%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.808 € od 24.2.2014 do zaplatenia, ďalej

- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 984,84 € od 10.03.2014 do zaplatenia
- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 12254,24 € od 18.03.2014 do zaplatenia
- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 6.792,84 € od 03.04.2014 do zaplatenia
- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 1.111,44 € od 16.04.2014 do zaplatenia
- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 984,84 € od 21.04.2014 do zaplatenia
- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 2.906,44 € od 28.04.2014 do zaplatenia
- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 984,84 € od 28.04.2014 do zaplatenia
- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 2.489,64 € od 02.05.2014 do zaplatenia
- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 984,84 € od 07.05.2014 do zaplatenia
- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 1.111,44 € od 13.05.2014 do zaplatenia
- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 1.535,33 € od 22.05.2014 do zaplatenia

- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 984,84 € od 22.05.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 2.954,52 € od 23.05.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 2.239,08 € od 04.06.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 1.473,22 € od 17.06.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 984,84 € od 17.06.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 1.873,56 € od 19.06.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 984,84 € od 26.06.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 984,84 € od 27.06.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 1.535,33 € od 27.06.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 984,84 € od 30.06.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 984,84 € od 07.07.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 984,84 € od 09.07.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 2.424,05 € od 24.07.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 984,84 € od 04.08.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 1.111,44 € od 04.08.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 984,84 € od 08.08.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 984,84 € od 08.08.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 5.808,- € od 20.08.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 498,00 € od 26.08.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 984,84 € od 26.08.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 984,84 € od 28.08.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 1.401,64 € od 02.09.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,15% ročne zo sumy 984,84 € od 04.09.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 18.09.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 19.09.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 2.157,60 € od 16.10.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 16.10.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 5.808,- € od 03.11.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 1.969,68 € od 07.11.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 1.401,64 € od 12.11.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 12.11.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 24.11.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 888,72 € od 05.12.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 3 312,77 € od 08.12.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 16.12.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 1.111,44 € od 17.12.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 1.254,24 € od 17.12.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 5.808,- € od 25.12.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 1.494,- € od 25.12.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 5.808,- € od 30.12.2014 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 888,72 € od 06.01.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 09.01.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 5 808,00 € od 20.01.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 21.01.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 5 808,00 € od 21.01.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 646,61 € od 26.01.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 2.424,05 € od 26.01.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 13.02.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 18.02.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 18.02.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 1.535,33 € od 20.02.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 1.535,33 € od 23.02.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 26.02.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 2.762,28 € od 04.03.2015 do zaplattenia

- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 646,61 € od 09.03.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 09.03.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 5.808,- € od 17.03.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 17.03.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 23.03.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 5.808,- € od 23.03.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 08.04.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 14.04.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 14.04.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 14.04.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 20.04.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 21.04.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 18.05.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 1.535,33 € od 29.05.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 29.05.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 03.06.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 2.424,05 € od 03.06.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 15.06.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 15.06.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 16.06.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 1.092,72 € od 19.06.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 888,72 € od 21.07.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 03.08.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 984,84 € od 11.08.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 556,80 € od 14.08.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 1.969,68 € od 23.09.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 11.290,- € od 28.09.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 2 239,08 € od 28.09.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 3.351,68 € od 14.12.2015 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 1.535,33 € od 03.02.2016 do zaplattenia
- úrok z omeškania 9,05% ročne zo sumy 2.764,- € od 03.02.2016 do zaplattenia
- náklady spojené s uplatnením pohľadávky 3.880,- €, do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou ELU Medical, s.r.o. ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim vznikli kúpne zmluvy podľa § 409 a nasl. OBZ, na základe ktorých žalovaný od žalobcu kúpil tovar, čím mu vznikla povinnosť zaplatiť kúpnu cenu v celkovej výške 183.963,26 €. Žalovaný v konaní nepoprel skutočnosť, že kúpnu cenu dodaného tovaru doposiaľ neuhradil.

3. Medzi spoločnosťou ELU Medical s.r.o. a žalovaným bola pri predaji zdravotníckeho materiálu (tovaru) bežne a dlhodobo zaužívaná prax v tom zmysle, že ELU Medical s.r.o. dodal do tzv. „konsignačného skladu“ zdravotníckeho materiálu rôzny tovar, ktorý podľa aktuálnej potreby neskôr žalovaný od žalobcu fakticky prevzal a použil pri výkone svojej zdravotníckej činnosti. Po prevzatí potrebného tovaru vystavil príslušný ošetrojúci lekár žalovaného tzv. „hlásenku“, ktorá predajcovi potvrdzovala prevzatie toho konkrétneho tovaru. Následne na to žalovaný vystavil objednávku pre predajcu. Takto zavedenú prax mal za dlhodobú, o čom mal súd vedomosť aj z iných obdobných konaní medzi totožnými sporovými stranami vedenými na Okresnom súde Košice II.

4. Konštatoval, že spornou a pre rozhodnutie vo veci samej podstatnou zostala otázka možnosti a platnosti postúpenia pohľadávok tvoriacich predmet tohto konania, resp. posúdenie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, na základe ktorých právny predchodca žalobcu na žalobcu pohľadávky postúpil.

5. Za nedôvodnú súd považoval žalovaným namietanú nespôsobilosť predmetu postúpenia z dôvodu, že

zmenou osoby veriteľa dôjde k zmene obsahu záväzku. Peňažné pohľadávky, o ktoré v danom prípade bezpochyby ide, sú pohľadávkami, ktorých obsah zmenou veriteľa nie je dotknutý, nakoľko svojím obsahom nie sú viazané na osobu konkrétneho veriteľa a výkon práva iným než pôvodným veriteľom pre dlžníka neznamenaá zmenu záväzku v jeho neprospech. Navyše žalovaný v priebehu konania svoje tvrdenie o enormnom záujme plniť konkrétnemu veriteľovi v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal. V súvislosti s tým zdôraznil, že žalovaný ani doposiaľ svoj záväzok plniť veriteľovi, a to pôvodnému či novému, nesplnil.

6. Pokiaľ ide o nemožnosť postúpenia pohľadávok majúcich verejnoprávny charakter súd uviedol, že v danom prípade jednoznačne ide o pohľadávky vzniknuté na základe súkromnoprávneho záväzkového vzťahu medzi dvoma subjektami v rovnoprávnom postavení, založeného kúpnyimi zmluvami podľa ust. § 409 a nasl. OBZ. Zákaz postúpenia verejnoprávnych pohľadávok sa týka výlučne pohľadávok, ktoré vznikli z výkonu verejnej moci, ktorá bola príslušnému subjektu zverená na základe zákona (napr. dane, poplatky, pokuty). Právo inkasovať platbu je tu výhradne zverené subjektu, ktorého postavenie ustanovuje všeobecne záväzný predpis a ktorý je viazaný ústavnou zásadou vyjadrenou v ust. § 2 ods. 2 Ústavy SR. Poukázal na to, že osobitné ustanovenia týkajúce sa postúpenia pohľadávok voči príspevkovým organizáciám, ktorou je žalovaný, právny poriadok Slovenskej republiky neobsahuje. Konštatoval ďalej, že navyše, na základe žalovaným predloženej časti účtovnej evidencie nie je možné jednoznačne uzavrieť, že žalovaný v príslušnom období nedisponoval žiadnymi inými finančnými prostriedkami ako prostriedkami, ktoré dostal od štátu ako príspevok na svoju činnosť. Žalovaný je štátnou príspevkovou organizáciou a časť jeho nákladov je pokrytých jeho tržbami. Žalovaný teda pri svojej činnosti disponuje aj inými peňažnými prostriedkami ako sú prostriedky, ktoré mu boli poskytnuté zo štátneho rozpočtu a ktoré nepodliehajú exekúcii. Nakoniec, neprípustnosť postúpenia takej pohľadávky, ktorú nemožno postihnúť exekúciou, je práve v záujme ochrany nového veriteľa, nie dlžníka.

7. Pre úplnosť súd dodal, že predloženie zmluvy o postúpení pohľadávky bez toho, aby jej časť týkajúca sa odplaty bola viditeľná, a priori nespôsobuje jej neplatnosť.

8. Žalobca v konaní žiadal priznať paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok v sume vo výške 3.880,- € (97 x 40,- €). V súvislosti s tým súd uviedol, že to, že žalobca si nárok viažuci sa na tieto samostatné pohľadávky uplatnil v jednom súdnom konaní nemení nič na skutočnosti, že právo na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky sa viaže na uplatnenú pohľadávku, a to bez ohľadu na počet konaní, v ktorých si dané pohľadávky žalobca uplatní. Vzhľadom na uvedené súd považoval nárok žalobcu aj v tejto časti za opodstatnený v celej jeho uplatnenej výške.

9. Súd priznal žalobcovi v zmysle ust. § 365 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 369 Obchodného zákonníka a § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., aj žiadané úroky z omeškania vo výške uvedenej vo výrokovvej časti rozsudku z jednotlivých fakturovaných súm tvoriacich kúpnu cenu odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúr do zaplatenia.

10. Napokon o nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP, 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 4Cob/99/2019-413 z 13. mája 2020 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 183.963,26 eur s priznanými úrokmi z omeškania v rozsudku súdu prvej inštancie a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 40.- eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o trovách konania, v prevyšujúcej vyhovujúcej časti rozsudok zmenil tak, že žalobu v časti týkajúcej sa nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 3.840,- eur žalobu zamietol a napokon žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že z obsahu odvolania v zásade vyplýva, že žalovaný

nesúhlasí s právnymi závermi súdu prvej inštancie. Skutočnosť, že žalovaný mal na vec odlišný názor a že rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo odôvodnené podľa jeho predstáv, nie je dostačujúcou bázou pre záver, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a že konanie má vadu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

13. Nedospel k záveru, že by rozsudok súdu prvej inštancie neobsahoval zásadné vysvetlenie podstatných dôvodov pre jeho rozhodnutie, a že by tak bol naplnený predpoklad pre prípustnosť odvolania z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR.

14. Ďalej konštatoval, že ak žalovaný v podanom odvolaní namietal skutkové závery súdu prvej inštancie, jeho námietka vo svojej podstate smeruje voči výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.09.2011 sp. zn. 3Cdo 204/2009, ďalej na rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97 a I. ÚS 350/08. Nezistil taký postup súdu prvej inštancie, ktorý by znamenal vybočenie z kritérií vyššie uvedeného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opieralo o nesporné tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní a vychádzalo zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci.

15. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného a k podstatným tvrdeniam strán sporu uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že medzi spoločnosťou ELU Medical s.r.o. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo dňa 12. mája 2016 k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2016/04/71, na základe ktorej žalobca ako postupník nadobudol pohľadávky v celkovej výške 233.988.14 eur voči žalovanému. Oznámenie o postúpení pohľadávok vykonal postupca formou doporučenej zásielky dňa 8. marca 2018, ktoré doručenie žalovaný nenamietal. Spoločnosť ELU Medical s.r.o. vykonávala obchodnú činnosť v oblasti distribúcie liekov a zdravotníckych pomôcok (tovaru), ktoré dodávala aj žalovanému a za dodanie ktorých vystavila faktúry, ktorých zaplata sa žalobca v spore domáha. Žalovaný výšku a splatnosť vystavených faktúr v spore nenamietal.

16. Stotožnil sa so súdom prvej inštancie, ktorý posúdil vzťah medzi postupom a žalovaným ako obchodnoprávny podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorý vznikol uzatvorením jednotlivých kúpnych zmlúv podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka.

17. Nestotožnil sa s námietkou žalovaného, ktorý namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že zmluva o postúpení pohľadávok je neplatná. Tento záver nezodpovedá vykonanému dokazovaniu a judikatúre súdov.

18. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že dohodou s veriteľom môže dlžník vylúčiť možnosť postúpiť pohľadávku a ak by postúpenie pohľadávky odporovalo takejto dohode, bolo by podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatné ako akákoľvek dohoda, ktorá by bola v rozpore s ustanovením § 525 Občianskeho zákonníka.

19. Dohoda o zákaze postúpenia pohľadávky (cesie) je pritom dvojstranným právnym úkonom. Poukázal na ustanovenie § 44 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je zmluva uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Dané ustanovenie upravuje moment vzniku zmluvy a taktiež to, že na jej vznik je nevyhnutné, aby boli splnené dva predpoklady vo forme jednostranných právnych úkonov, ktoré keď sa stretnú a vzájomne kryjú prejavy vôle v nich vyjadrené, spôsobia vznik zmluvy. Pokiaľ ide o právny význam nečinnosti v procese vzniku zmluvy konštatoval, že samo mlčanie nemôže znamenať prejav vôle. Zásadu o tom že, kto mlčí, nemožno predpokladať, že súhlasí, potvrdzuje aj znenie § 44 druhá veta Občianskeho zákonníka, upravujúce okamih uzavretia zmluvy. Poukázal na jeho druhú vetu, ktorá výslovne ustanovuje, že mlčanie alebo nesúhlas samy osebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie alebo neprijatie návrhu je podľa princípu zmluvnej autonómie plne v úvahe adresáta návrhu (obláta). Adresát nie je ani len povinný

odpovedať. Mlčanie ani nečinnosť sa samy osebe nepovažujú za prijatie návrhu, okrem prípadu, ak tak ustanovuje zákon alebo zmluvné strany sa na tomto druhu (spôsobu) vzniku dohodli.

20. Ďalej odvolací súd uviedol, že žalovaný v spore potvrdil, že obchodná spolupráca medzi postupcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim prebiehala tak, že postupca dodal do tzv. „konsignačného skladu“ zriadeného u žalovaného tovar, ktorý podľa potreby žalovaný fakticky prevzal a použil pri výkone svojej činnosti. Po prevzatí tovaru sa vystavila tzv. „hlásenka“, ktorá postupcovi potvrdzovala prevzatie konkrétneho tovaru. Následne žalovaný vystavil objednávku pre predávajúceho, ktorá obsahovala odkaz na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka o zákaze postúpenia pohľadávky.

21. Konštatoval, že z uvedených tvrdení žalovaného, ako zmluvnej strany vyplýva, že „hlásenky“, resp. objednávky, ktoré v spore predložil nepredstavovali návrh (ofertu) na uzatvorenie jednotlivých kúpnych zmlúv vrátane dohody o zákaze postúpenia pohľadávky, ale iba potvrdenie o prevzatí konkrétneho tovaru a to vzhľadom k tomu, že kúpna zmluva bola reálne uzatvorená už prevzatím konkrétneho tovaru zamestnancom žalovaného zo skladu postupcu, kedy podľa § 443 ods. 1 Obchodného zákonníka nadobudol žalovaný ako kupujúci vlastnícke právo k predmetnému tovaru, keďže iný okamih vzniku vlastníckeho práva v konaní nebol preukázaný. Zdôraznil, že v týchto objednávkach absentuje prejav vôle druhej zmluvnej strany o prijatí takéhoto návrhu o zákaze postúpenia pohľadávky. To, že objednávky vystavované žalovaným, ktoré obsahovali odkaz na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nepredstavujú návrh na uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi postupcom a žalovaným vyplýva aj z vystavených faktúr, kde je odkaz práve na jednotlivé „hlásenky“ (a nie na objednávky žalovaného, ktoré odkazujú na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktoré boli potvrdené zamestnancami postupcu a žalovaného, kde je uvedený konkrétny predmet kúpy a kúpna cena.

22. Ak žalovaný v konaní namietal, že k uzatvoreniu jednotlivých kúpnych zmlúv došlo až na základe objednávok žalovaného (obsahujúcich odkaz na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka), keďže až v nich je uvedená kúpna cena, odvolací súd uviedol, že kúpna cena je uvedená v jednotlivých „hlásenkách“. Poukázal na § 409 Obchodného zákonníka, podľa ktorého všeobecne na platnosť kúpnej zmluvy je postačujúca dohoda o jej odplatnosti a nie dohoda o konkrétnej kúpnej cene. Výslovil názor, že ani prípadná neplatnosť kúpnych zmlúv by nemala za následok zamietnutie žaloby, keďže by vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré by bol povinný vydať. Zo zhodných tvrdení strán pritom jednoznačne vyplýva, že dodaný tovar bol žalovaným spotrebovaný, teda žalovaný by bol povinný vydať bezdôvodné obohatenie, ktoré predstavuje peňažný ekvivalent tohto vecného plnenia, ktoré je judikatúrou vytrvalo vymedzovaným prostredníctvom kritéria obvyklej ceny, teda ceny, ktorú by v danom mieste a čase musel obohatený na nadobudnutie daného - porovnateľného plnenie vynaložiť. Prípadná zmena právneho základu uplatňovanej pohľadávky, vyvolaná zmenou právneho dôvodu plnenia z kúpnych zmlúv na zodpovednosť z bezdôvodného obohatenia, by nemala bez ďalšieho za následok nepostupiteľnosť pohľadávky v zmysle § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a tým neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

23. V súvislosti s tvrdením žalovaného, že ním predložené objednávky predstavovali návrh (ofertu) na uzatvorenie jednotlivých kúpnych zmlúv, vrátane dohody o zákaze postúpenia, ktoré boli postupcom akceptované konkludentným konaním podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka a to dodaním tovaru pre žalovaného. Odvolací súd uviedol, že ak by jednotlivé objednávky žalovaného, tak ako ich tento predložil v konaní s textom odkazujúcim na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, predstavovali návrh na uzatvorenie dohody o zákaze postúpenia, nemožno z nich a ani z následného správania postupcu, ktorý už pred vystavením objednávok realizoval jednotlivé dodávky tovaru pre žalovaného, jednoznačne vyvodit' vôľu postupcu uzavrieť dohodu o zákaze postúpenia pohľadávok, keďže zo strany predávajúceho s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, takýto jednoznačný prejav vôle chýba. Zdôraznil, že aj z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že ten nezistil žiaden dôvod neplatnosti spornej zmluvy o postúpení pohľadávok, resp. nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v spore, keďže žalobe vyhovel. Uvedené je logickým dôsledkom toho, že súd prvej inštancie obranu žalovaného, spočívajúcu v námietke existencie zákazu postúpenia uplatnených pohľadávok, považoval za nedôvodnú.

24. Ďalej odvolací súd uviedol, že žalovaný existenciu dohody o zákaze postúpenia pohľadávok jednoznačne nepreukázal. Existenciu takejto dohody poprel aj samotný postupca ako zmluvný partner žalovaného. Prisvedčil žalobcovi, že nemožno preukazovať negatívnu skutočnosť, t. j. neexistenciu zákazu cesie, ale práve opak.

25. Konštatoval, že existenciu platnej dohody o zákaze postúpenia pritom nemožno vyvodzovať ani z výpovede svedka MUDr. G. E. (v inom konaní), ktorý len všeobecne uviedol, že takáto dohoda bola uzatvorená so všetkými dodávateľmi žalovaného, resp. aj s postupcom, bez toho aby svedok jednoznačne a bez pochybností uviedol s kým konkrétne za postupcu takúto dohodu žalovaný uzatvoril, kde a kedy. Uvedené rovnako platí aj na tvrdenie svedka, že všetci zmluvní partneri žalovaného o zákaze postúpenia pohľadávok vedeli. Bolo preto v záujme žalovaného, aby tento zákaz postúpenia pohľadávok premietol do písomnej podoby zmluvy, čím by sa jeho dôkazné bremeno v tomto konaní uľahčilo.

26. Ak žalovaný existenciu dohody o zákaze postúpenia pohľadávok vyvodzoval s poukazom na ustanovenie § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka zdôraznil, že faktické dodanie tovaru predávajúcim a jeho prevzatie kupujúcim, nie je aj faktickým uzatvorením dohody o zákaze postúpenia pohľadávok a to aj s poukazom na to, že jednotlivé kúpne zmluvy boli uzatvorené a tovar dodaný už pred prípadným vystavením objednávok zo strany žalovaného, ktoré obsahovali odkaz na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

27. Od samotnej skutočnosti, že žalovaný na listinách označených ako objednávky jednostranne uvádzal odkaz na ustanovenie § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno odvodzovať zvyklosť alebo prax, ktorú strany medzi sebou zaviedli a teda ani takýto úmysel strán.

28. Uzavrel, že výkladom podľa § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním prejav vôle dopĺňovať. Ak žalovaný poukazyval na to, že zákaz postúpenia pohľadávok v oblasti zdravotníctva je obchodnou zvyklosťou, toto svoje tvrdenie nepreukázal a nemá o nej vedomosť ani odvolací súd zo svojej rozhodovacej praxe.

29. V súvislosti s námietkou žalovaného, že postúpené pohľadávky predstavujú nespôsobilý predmet postúpenia podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda obsah postúpených pohľadávok by sa so zreteľom na ochranu záujmov dlžníka v súvislosti so zmenou v osobe veriteľa zmenil (zhoršil) odvolací súd uviedol, že z postúpenia sú vylúčené len tie pohľadávky, ktoré sú späté s osobou pôvodného veriteľa do takej miery, že ich plnenie je nemožné úplne alebo je nemožné bez toho, aby došlo k zmene ich obsahu. Toto ustanovenie zákona zabezpečuje dlžníkovi ochranu pred zhoršením jeho postavenia v záväzkovom právnom vzťahu. Peňažná pohľadávka voči dlžníkovi však nie je spojená s osobou pôvodného veriteľa, keďže jej obsahom je povinnosť dlžníka plniť svoj záväzok v peniazoch a právo veriteľa požadovať peňažné plnenie. Plniť v peniazoch môže každá osoba. Postúpením peňažnej pohľadávky sa preto postavenie dlžníka nezhoršuje a zmena veriteľa peňažnej pohľadávky nemá vplyv na jej obsah.

30. K ďalšej námietke žalovaného, že postupca utvrdzoval žalovaného v tom, že bol platne dohodnutý zákaz postúpenia pohľadávok, čo je podľa žalovaného konaním v rozpore s poctivým obchodným stykom, odvolací súd uviedol, že takéto tvrdenia v konaní žalovaný nepreukázal.

31. Za správny považoval aj záver súdu prvej inštancie, že postupované pohľadávky nepredstavujú nespôsobilý predmet postúpenia z dôvodu uspokojovania verejných potrieb tak, ako to uvádzal žalovaný a to z dôvodu, že nešlo o postúpenie prostriedkov poskytnutých zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu európskej únie, ale o pohľadávky titulom úhrady ceny liekov a zdravotníckych pomôcok, pričom žalovaný ako štátna príspevková organizácia má časť svojich nákladov pokrytých tržbami.

32. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru o vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý uložil žalovaného povinnosť uhradiť peňažnú pohľadávku 183.963.26 eur, ktorá predstavuje nárok na úhradu kúpnej ceny dodaného tovaru pre žalovaného zo

strany spoločnosti ELU Medical s.r.o., a ktorá bola platne postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2016/04/71 zo dňa 12.5.2016 na žalobcu. Keďže žalovaný neuhradil kúpnu cenu dodaného tovaru v lehote splatnosti, čo napokon ani v konaní nerozporoval, správne súd prvej inštancie zaviazal žalovaného aj na úhradu zákonných úrokov z omeškania z jednotlivých faktúr po lehote ich splatnosti podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. a paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur podľa § 369c ods. 1, § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. a preto v tejto časti odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

33. Odvolanie žalovaného však považoval za dôvodné proti tej časti prvého výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobcovi priznal nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky nad 40,- eur, teda vo výške 3.840,- eur.

34. Výslovil názor, že v spore vznikol nárok iba na jednu paušálnu náhradu nákladov vo výške 40,- eur, keďže v tomto jednom súdnom konaní bola uplatnená pohľadávka 183.963,26 eur a to bez ohľadu na to, že táto bola žalovanému pôvodne fakturovaná viacerými faktúrami. Za rozhodné kritérium považoval uplatnenie pohľadávky v jednom súdnom konaní, čo v posudzovanom prípade predstavuje jednu pohľadávku vyčíslená žalobcom v konaní vo výške 183.963,26 eur, ktorej zodpovedá nárok na jednu paušálnu náhradu nákladov vo výške 40,- eur a nie spolu 97 paušálnych náhrad (za každú vystavenú faktúru) tak, ako to nesprávne uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, keď priznal žalobcovi nárok titulom paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 3.880,- eur.

35. Odvolací súd preto podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti priznanej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky tak, že nárok uplatnený žalobcom titulom paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v prevyšujúcej časti, nad 40,- eur, ako nedôvodný zamietol, keďže neboli splnené podmienky pre potvrdenie napadnutého rozsudku čo do paušálnej náhrady nákladov vo výške 3.840,- eur, ale neboli splnené podmienky ani pre jeho zrušenie.

36. Keďže podľa konštantnej judikatúry súdov je paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky je príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a pokiaľ nie je samostatne predmetom konania (uplatnená samostatne), súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádza len z uplatnenej istiny a z úspechu strán sporu k tomuto nároku. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny.

37. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

38. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 432 ods. 1 a 2 CSP, navrhujúc rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

39. Ako otázku majúcu zásadný právny význam žalovaný nastolil v dovolaní otázku, či je možné vykladať ustanovenie § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka takým spôsobom, že akceptácia prejavu vôle vyvolaná na základe prvotnej oferty predstavuje aj akceptáciu následne doručenej oferty, ktorá je doručená pred akceptáciou. Uviedol, že odvolací súd vyriešil relevantnú právnu otázku tak, že akceptácia sa vzťahuje len k ofercie, ktorá ju vyvolala, nie ku každej ofercie doručenej do prijatia akceptácie. Ďalej dovolateľ konštatoval, že nemá vedomosť o tom, že by dovolacím súdom už skôr bola nastolená právna otázka už vyriešená. Zdôraznil, že v danom prípade ide o výklad pojmu vzájomná prax, pričom je na mieste rozširujúci výklad, ktorý zohľadňuje dlhodobosť a právnu istotu zmluvných strán. Pri posudzovaní, aké úkony sa navzájom a akým spôsobom schvaľujú a uvádzajú do právneho života medzi obchodnými partnermi je rozhodujúca vzájomná prax, nakoľko samotná vzájomná dokumentácia nie je vždy v právnej excelentnosti a preto je potrebné zohľadniť neexistenciu námietok.

40. Vo vyjadrení k dovolaniu žalobca navrhol dovolanie ako oneskorene podané odmietnuť, eventuálne ho odmietnuť v časti, v ktorej odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu sčasti zamietol a v časti, v ktorej bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený, a v závislom výroku o náhrade trov konania dovolanie žalovaného zamietnuť. V dovolaní uviedol, že z doručky vyplýva, že rozsudok odvolacieho súdu bol žalovanému doručený dňa 3. júna 2020, teda zákonná lehota dvoch mesiacov na podanie dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu uplynula dňa 3. augusta 2020. Nakoľko žalovaný podal dovolanie na súde prvej inštancie až dňa 4. augusta 2020, dovolanie bolo podané oneskorene. Vychádzajúc z obsahu dovolania vyslovil názor, že žalovaný v podstate nesúhlasí so skutkovými závermi a s vyhodnotením zistených skutkových okolností, v zmysle ktorých odvolací súd posudzoval otázku uzatvorenia a obsahu kúpnych zmlúv na dodanie tovaru medzi žalovaným a pôvodným veriteľom (postupcom) spoločnosťou ELU Medical s.r.o. V súvislosti so žalovaným nastolenou právnou otázkou namietal, že takúto otázku odvolací súd osobitne neriešil, a preto nemôže splňať kritérium otázky, od vyriešenia ktorej by záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Dovolanie teda nie je podložené prípustným dovolacím dôvodom. Žalobca formuláciu žalovaným vymedzenej otázky označil aj za nezrozumiteľnú, ktorá v takejto podobe nespĺňa kritériá dostatočného odôvodnenia v zmysle CSP, ako aj judikatúry NS SR. Vyslovil názor, že sa odvolací súd s otázkou uzatvorenia a obsahu jednotlivých kúpnych zmlúv o dodávke tovaru, vrátane neexistencie dohody o zákaze postúpenia pohľadávok podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaoberal a uvedené správne právne posúdil. Ďalej vyslovil názor, že faktické dodanie tovaru predávajúcim a jeho prevzatie kupujúcim, nie je aj faktickým uzatvorením dohody o zákaze postúpenia pohľadávok a to aj s poukazom na tú skutočnosť, že jednotlivé kúpne zmluvy boli uzatvorené a tovar dodaný už pred prípadným vystavením objednávok zo strany žalovaného, ktoré obsahovali odkaz na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že aj žalovaný potvrdil, že predmetné objednávky, obsahujúce odkaz na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka boli vystavované až po prevzatí tovaru žalovaným. So zreteľom na uvedené je potom zjavne nesprávny záver žalovaného, že oferta vyjadrená objednávkou predstavovala návrh na uzatvorenie zmluvy o dodaní tovaru, ktorej obsahom je aj zákaz postúpenia. Aj z obsahu vystavených faktúr vyplýva, že nepredstavujú návrh na uzatvorenie kúpnej zmluvy, nakoľko obsahujú odkaz na jednotlivé „hlásenky“, v ktorých je uvedený konkrétny predmet kúpy - tovar a kúpna cena.

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) po zistení, že dovolanie podala strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie sčasti vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) skúmal najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

42. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

43. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného rozhodnutia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

44. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

45. Podľa ustanovenia § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

46. Podľa ustanovenia § 432 ods. 2 CSP, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

47. Podľa ustanovenia § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

48. Podľa ustanovenia § 440 CSP, dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

49. Predovšetkým sa dovolací súd musel vysporiadať s námietkou žalobcu, ktorý sa bránil tým, že dovolanie bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty dvoch mesiacov. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že údaje o dni doručenia rozsudku odvolacieho súdu a dni podania dovolania, uvádzané žalobcom sú správne. Z obsahu plnej moci, vystavenej dňa 8. marca 2018 žalovaným vyplýva, že žalovaný splnomocnil na jeho zastupovanie Alenu Zadákovú a spol. (JUDr. Alena Zadáková a JUDr. Alena Zadáková ml.). JUDr. Alena Zadáková je ako právny zástupca žalovaného uvedená aj záhlaví dovolaním napadnutého rozsudku a JUDr. Alena Zadáková, ako právny zástupca na základe plnej moci, udelennej jej žalovaným dňa 3. augusta 2020, podala v mene žalovaného aj dovolanie. Z doručienky však dovolací súd zistil, že rozsudok odvolacieho súdu bol doručovaný subjektu označenému ako Alena Zadáková & spol. s r.o., teda subjektu odlišného od osoby, ktorému žalovaný udelil plnú moc na zastupovanie v konaní. Rozsudok odvolacieho súdu nebol teda dňa 3. júna 2020 riadne, v zmysle § 109 CSP žalovanému doručený a preto považoval dovolací súd dovolanie za podané včas.

50. Podľa § 424 CSP dovolanie môže podať strana, ktorej v neprospech bolo rozhodnutie vydané.

51. Dovolateľ v dovolaní výslovne uvádza, že dovolanie smeruje proti všetkým výrokom napadnutého rozhodnutia, čiže v zmysle § 428 CSP napáda rozhodnutie v celom rozsahu a to napriek skutočnosti, že rozsudok odvolacieho súdu bol vydaný čiastočne v prospech žalovaného, to vo výroku II, ktorým dovolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že v časti týkajúcej sa nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 3.840,- eur žalobu zamietol. Dovolateľovi teda v tejto časti nebola spôsobená ujma na jeho právach a preto sa dovolací súd stotožnil s názorom žalobcu, že žalovaný tak nie je osoba oprávnená podať dovolanie proti tejto časti rozsudku odvolacieho súdu a preto v tejto časti dovolací súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. b/ CSP.

52. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ založil prípustnosť svojho dovolania na ustanovení § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Uviedol, že dovolací súd v konaní riešil otázku, ktorá v praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená. Situáciu, v ktorej určitá právna otázka ešte nebola dovolacím súdom riešená a preto nedošlo ani k vytvoreniu a ustáleniu jeho rozhodovacej praxe, upravuje ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania, vyplývajúce z ustanovení § 420 alebo § 421 CSP, pričom (okrem iného) dovolanie musí byť odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi a tieto musia byť vymedzené spôsobom uvedeným v § 432 CSP.

53. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP z dôvodu, že podľa jeho názoru doposiaľ nebola dovolacím súdom vyriešená otázka majúca zásadný právny význam, a to, či je možný výklad ust. § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka tým spôsobom, že akceptácia prejavu vôle vyvolaná na základe prvotnej oferty predstavuje aj akceptáciu následne doručenej oferty, ktorá je doručená pred akceptáciou. Dovolací súd nezistil, že by žalovaným vymedzená právna otázka bola už skôr riešená dovolacím súdom a túto skutočnosť vo vyjadrení k dovolaniu neuvádzal ani žalobca. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať však zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (nie o skutkovú otázku), a to buď otázku hmotnoprávnú (ktorá sa odvíja od interpretácie hmotnoprávneho predpisu akým je napr.

Občiansky zákonník, Obchodný zákonník atď.) alebo otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP ďalej vyplýva, že musí ísť o takú otázku, ktorá mala pre rozhodnutie odvolacieho súdu kľúčový význam. Úlohou dovolacieho súdu preto bolo, aby v dovolacom konaní posúdil, či dovolateľom nastolená otázka mala alebo nemala kľúčový význam pre rozhodnutie odvolacieho súdu.

54. Žalovaný podľa názoru dovolacieho súdu síce právnou otázku náležite konkretizoval, avšak z obsahu dovolaním napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd nezaložil svoje rozhodnutie na žalovaným nastolenej právnej otázke. Dovoláním napadnutý rozsudok otázku - či je možný výklad ustanovenia § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka tým spôsobom, že akceptácia prejavu vôle vyvolaná na základe prvej oferty predstavuje aj akceptáciu následne doručenej oferty, ktorá je doručená pred akceptáciou, vôbec neriešil. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku jednoznačne konštatoval, že hlásenky, resp. objednávky, ktoré v spore predložil nepredstavovali návrh (ofertu) na uzatvorenie jednotlivých kúpnych zmlúv vrátane dohody o zákaze postúpenia pohľadávky, ale iba potvrdenie o prevzatí konkrétneho tovaru a to vzhľadom k tomu, že kúpna zmluva bola reálne uzatvorená už prevzatím konkrétneho tovaru zamestnancom žalovaného zo skladu postupcu, kedy podľa § 443 ods. 1 Obchodného zákonníka nadobudol žalovaný ako kupujúci vlastnícke právo k predmetnému tovaru, keďže iný okamih vzniku vlastníckeho práva v konaní nebol preukázaný. Navyše odvolací súd objednávky, vystavované žalovaným, ktoré obsahovali odkaz na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka ani len nepovažoval za návrh na uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi postupcom a žalovaným, nakoľko aj vystavené faktúry odkazujú na jednotlivé „hlásenky“, ktoré boli potvrdené zamestnancami postupcu a žalovaného, a v ktorých bol uvedený konkrétny predmet kúpy a kúpna cena a nie na objednávky žalovaného, ktoré odkazujú na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nakoľko odvolací súd jednoznačne konštatoval, že kúpna zmluva bola reálne uzatvorená už prevzatím konkrétneho tovaru zamestnancom žalovaného zo skladu postupcu nemal dôvod a ani neriešil otázku, či akceptácia prejavu vôle vyvolaná na základe prvej oferty predstavuje aj akceptáciu následnej oferty doručenej však ešte pred akceptáciou. Nezodpovedá potom obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatovanie dovolateľa, že odvolací súd prijal záver, že akceptácia sa vzťahuje len k offerte, ktorá ju vyvolala, nie ku každej offerte doručenej do prijatia akceptácie. Nakoľko odvolací súd konštatoval, že kúpna zmluva bola uzatvorená reálne už skôr (teda pred vystavením objednávok žalovaným) samotným prevzatím konkrétneho tovaru zamestnancom žalovaného, žalovaným nastolený právny problém vôbec neriešil. Odvolací súd teda nezaložil svoje rozhodnutie na žalovaným uvedenej právnej otázke a vyriešenie dovolateľom vymedzenej právnej otázky ani nevedlo k záverom uvedeným v rozhodnutí odvolacieho súdu. S poukazom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ neopodstatnene vymedzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

55. Dovolací súd preto uzaviera, že prípustnosť dovolania žalovaného podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP nie je procesne daná, v dôsledku čoho rozhodol tak, že dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. b/ a f/ CSP odmietol.

56. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP, § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

57. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.